

Begunstigelser, som nu tilkomme Sparekasser, bestaa dels deri, at de kunne mortificere deres bortkomne Bøger paa en lempeligere Maade end Tilfældet ellers er med Gjældsbreve, dels deri, at de have Begunstigelser med Hensyn til stemplet Papir. Naar jeg har tilladt mig at stille det Forslag, at disse Begunstigelser herefter skulle tilkomme alle Sparekasser, er dette fuldstændig i Konsekvens med Loven, saaledes som den blev vedtaget ved 2den Behandling, og følgende ogsaa en fuldstændig Konsekvens af de Udtalelser, som den høitæredede Minister dengang bifaldt. Disse gik nemlig ud paa, at herefter, naar Sparekasserne blive stillede under Kontrol, havde Regjeringen Intet at gjøre med Hensyn til Stadfastelsen af deres Statuter, saa kunde Sparekasserne indrette deres Vilkaar saaledes, som de selv vilde. Dette blev udtrykkelig udtalt af flere Talere her i Thinget, blandt Andet tillod jeg mig at fremsætte en Udtalelse herom, som vandt Ministerens Bifald. Men naar dette er saaledes, forekommer det mig nødvendigt, at man optager en Bestemmelse i Loven med Hensyn til de nye Sparekasser, som herefter blive oprettede, thi med Hensyn til de allerede bestaaende Sparekasser indeholder Lovforslaget, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, en udtrykkelig Bestemmelse i § 3, nemlig den, at Vedtægterne skulle være gyldige, naar de blot indeholde Bestemmelse om de og de Punkter, men hvilke Bestemmelser har Regjeringen Intet at gjøre med, det kunde Sparekasserne rette, som de selv ville. Vrede Medlemmer se let, at, naar det forholder sig saa med de bestaaende Sparekasser, bør det ogsaa gjælde om de Sparekasser, der herefter oprettes, idet Regjeringen ellers vilde have det i sin Magt, naar der indkom Begjæring om Stempelbegunstigelser, dertil at knytte saadanne Bestemmelser, som Regjeringen fandt, det vilde være rigtigt at optage i Sparekasservedtægterne, for Exempel flere af de Bestemmelser, som vare optagne i det Lovudkast, som kom hertil fra Landsthinget, og som nu er ganske forladt, for Exempel den Bestemmelse, at Sparekasserne ikke maatte give mere end 4 pCt. Rente af Indskuddene. Det er fra alle Sider her i Thinget erkjendt, at flige indskrænkende Bestemmelser ikke bør gives, og det er altsaa en Selvsølge, at de heller ikke bør kunne gives for de Sparekasser, der herefter oprettes, men Regjeringen vil, som sagt, have det i sin Magt, naar det ikke i Loven bestemmes anderledes, til Bevillingen af Begunstigelserne at knytte Bestemmelser, som gaa ud paa, at de skulle indskrænktes i Vedtægterne paa den Maade, Regjeringen finder rigtig. Under den nuværende Indenrigsminister kan man efter de faldne Udtalelser ikke vente, at der vil blive knyttet saadanne usædvanlige Betingelser til Bevillinger; men hvad der kan ske i Fremtiden, veed man ikke, og man veed ogsaa, hvor lidet Bægt der ved Lovfortolkninger lægges

paa Debatter, der føres her i Thinget, eller paa Motiverne, der ledsage Lovforslag, det have vi set utallige Exempler paa, endog saa i meget vigtige Spørgsmaal. Det er altsaa nødvendigt, at man i selve Loven optager de Bestemmelser, som man finder ere nødvendige og i fuldstændig Konsekvens med de Bestemmelser, der ere givne for de bestaaende Sparekasser. Dette er Grunden til, at jeg har tilladt mig at stille dette Vædringsforslag, og det er ogsaa Grunden til, at jeg har stillet det til § 2, hvad Ordføreren fandt ikke var rigtigt. Jeg skjønner ikke hvorfor; den Strid, som den ærede Ordfører mente, at dette Vædringsforslag vilde komme i med § 11, er fuldstændig greben ud af Luften, thi § 11 handler slet ikke om Sparekasser, men om Banker. Oven der kan drive Sparekassensæring er noget helt Andet, det kommer ikke i Betragtning ved den almindelige Lov, det er en Sag for sig, hvad § 11 angaar. Efter at jeg saaledes har forklaret Grunden til, at jeg har stillet Vædringsforslag til § 2, bliver jeg ogsaa nødt til at gjøre en Bemærkning om Grunden til, at jeg ikke har kunnet være med til flere af de Vædringsforslag, der ere stillede af de øvrige Medlemmer af Udvalget. Hovedgrunden, som jeg ogsaa har anført i Udvalget, er den, at der er flere af disse Vædringsforslag navnlig det, som er stillet til § 6, der vilde komme i Strid med Vædringsforslag, som jeg vidste vilde blive stillede fra andre ærede Medlemmers Side, hvad der ogsaa er slet. Det er Grunden til, at jeg har fordrøet mit Navn udeladt paa disse Vædringsforslag, og det er ikke, som den ærede Ordfører mente, en almindelig Misforståelse med Verdens Gang. Det er Noget, jeg tror, den ærede Ordfører godt veed, jeg ikke befatter mig med, jeg lader Verden saa temmelig gaa sin egen Gang; men skulde jeg være misforstået med Noget, saa skulde det snarere være med den ærede Ordførers Gang i denne Sag, og det er jeg ikke ene om, thi en af den ærede Ordførers nærmere Meningsfæller, den ærede sidste Taler, har ogsaa udtrykt sin Misforståelse med den ærede Ordførers Gang i denne Sag. Skulde jeg endnu blot gjøre en Bemærkning om dette, skulde det være den, at den ærede Ordfører synes med mig at være enig om, at Vædringsforslaget til § 2 er fuldstændig korrekt og i Overensstemmelse med Lovene, men, tilspøiede den ærede Ordfører: jeg kan dog ikke gaa ind paa det, medmindre den ærede Indenrigsminister gaar ind derpaa. Se, den Slags Motiver til at gaa ind paa en Lov har den ærede Ordfører ikke kjendt tidligere. De kunne naturligvis have deres Betydning, ogsaa for mig, men med Hensyn til Principspørgsmaal have vi ikke været vant til tidligere at lade dem faae Betydning og tage flige delikate Hensyn. Naar, det bliver vel Bane for Fremtiden fra den Side. Siden jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at anbefale det Forslag, som